

VÁCLAV HÁJEK

scénář rozhlasové reportáže

Pan Václav Hájek se narodil v roce 1941 v Praze, kde žije dodnes. Přesto si něco pamatuje už z konce 2. světové války, kdy se schovávali u tety v pražské Šárce.

1:49 – 1:58 ...nad námi bylo letiště ruzyňský, vojenský kasárna tam byly, tam byli Němci

2:09 - 2:12 ...jinak si pamatuju, když jsem viděl dva nebo tři letecký souboje u toho letiště

2:22 – 2:26 ...7. května přitáhli děla a stříleli na Prahu

Do školy chodil pan Václav v Liboci – dnes už tam škola není, ale budova je významná.

2:58 – 3:11 ... je tam památná deska, protože tam učil pan učitel Zelenka-Hajský, kterej byl popravenej za pomoc výsadkářům, který udělali atentát na Heydricha.

V letech 1960 až 1962 sloužil během povinné vojenské služby u Pohraniční stráže.

7:05 - 7:17 Přišlo mi teda umístění z vojenský správy, že jsem k pohraniční stráží. Sloužil jsem na Chebský, to je tenkrát proti těm zlejším Němcům.

1:10:24 – 1:10:31 „Jak žraloci v Africe, střežili jsme hranice
v lese vprostřed hor, čuměli jsme do Bavor.“

37:30 – 37:38 My jsme chodili s vostrejma, jsme měli 60 vostrejch ...

37:49 – 37:53 ... chodili jsme ve třech, lehkej kulomet a granáty, službu od nevidím do nevidím...

39:02 – 39:08 ... každý použití zbraně se muselo prošetřovat.

V životě má pan Hájek tři lásky, rodinu, práci a volejbal. Vyučil se soustružníkem, později si udělal i maturitu. Pracoval v ČKD, v Konstruktivě, nejdéle v Teplárně Veleslavín. Krátkou dobu ale i v ateliérech na Barrandově.

15:37 – 15:42 V tý době se tam natáčela Vlácilova Markéta Lazarová.

16:26 – 16:37 Poměrně slušně se tam vydělávalo v tý době, já jsem měl tak přes dva a půl tisíce, hlavně se tam dělalo v pátek, v sobotu už ne...

16:43 – 16:47 ... v sobotu už bylo volno, to ještě nikdo neměl tady v republice.

Přes 10 let trénoval pan Hájek volejbalové družstvo dívek na Petřinách a dosáhl s ním řadu úspěchů i na mezinárodních turnajích. Pak se ale oženil a přestěhoval do Bohnic. Sám se ale volejbalu věnoval dál.

22:48 – 23:08 Mezitím jsem hrával taky za starý pány, to ještě byl volejbal sranda, to není jako dneska, bloky přes, takže mohli hrát i takovýhle malý lidi jako jsem já. Hrál jsem doopravdy hodně dlouho, hrál jsem teda volejbal až do dvaasedmdesáti jsem končil.

Další zážitky má pan Hájek z konce šedesátých let. Srpnovou okupaci roku 1968 zažil na Petřinách.

51:08 – 51:46 *Ty jejich vrtulníky a ty jejich anduly lítaly přes nás přes Petřiny. Tak já jsem ráno běžel, v pět hodin ráno, do práce. Všichni na mě koukali a kluci: Kam letíš? A já říkám: Člověče, vždyť já tam mám vejplaty pro pět lidí! Tak jsem tam zaběh' a zpátky to už nic nejezdilo. To už jsem šel ze Žižkova pěšky. No a tady na Petřinách tam stáli tři tanky ...*

52:01 – 52:16 *...no a s nima tam debatil Zátopek. No a když teda hoši neměli žádný argumenty, tak to votočili a začali hejbat tou věží. Tak jsem vodešel.*

V roce 1969 byl pan Hájek na podnikovém zájezdu do Itálie. Jedna paní ze zájezdu se znala s kardinálem Trochou, který je osobně provedl po Vatikánu, potkali i papeže.

26:37 – 26:52 *... ten šel ode mě tak daleko, jak sedíte vy, tak mi takhle pokynul, tak jsem mu pokynul*

taky, a jsem říkal: Dobře, mám papežský požehnání, tak uvidím, co to vynese, jo... Nic.

Dodnes žije pan Hájek aktivním životem, věnuje se své rodině a má spoustu koníčků.

1:07:22 – 1:07:30 *Zajímám se taky o hvězdy, mám tři hvězdářský dalekohledy.*

1:07:59 – 1:08:26 *Tak jsem dokonce došel tak daleko, že jsem absolvoval asi 3 a půl měsíce nějaký kurz dole na Výstavišti v planetáriu. Je to teda moc pěkný, drží mi to. Ono je to hezký, dívat se takhle večer na hvězdy.*